Proponujemy i zachęcamy Rodziców do skorzystania z platformy opracowanej przez MEN:
https://www.gov.pl/web/zdalnelekcje/wiosna

Grupa IX „Jeżyki" (6-latki)
TEMAT TYGODNIA: „Praca rolnika"/"Wielkanoc" (01.04 - 07.04.2020)

01.04.2020r.
Dzień 1: „Dzień w gospodarstwie"

1.Materiał do pooglądania:

https://www.youtube.com/watch?v=So2fgFBvc0g

Pytania do nagrania:

- Skąd pochodziły odgłosy?
- Po czym poznałeś skąd pochodzą odgłosy?
- Co możesz o niej opowiedzieć o wsi? Co widziałeś? Co zapamiętałeś? Co ci się podobało?

2. Posłuchaj wiersza wykonując ćwiczenia logopedyczne – naśladując odgłosy zwierząt.

Rozmowy zwierząt
Barbara Kosowska

Mu, Mu, Mu, tak krowa muczy
Kto Cię krowo tak nauczył?
Nikt nie uczył mnie muczenia
Mówię Mu od urodzenia,
A ponadto daję słowo
Jestem bardzo mleczną krową

Baran do owcy mówi: beee
Czego baran od niej chce?
Powiedz owco ma kochana
Ile mleka dałaś z rana?
Dałam dzisiaj dużo mleka
Teraz na mnie fryzjer czeka

Kukuryku, kukuryku
Co się dzieje w tym kurniku?
Kura jaja wysiaduje,
Kogut z dumą spaceruje,
Bo za chwilę już na świecie
Ma pojawić się ich dziecię.

Źrebię w stajni mamy szuka
Rży, kopytkiem w ziemię stuka

Gdzie ta mama się podziała?
Pewnie z tatą w świat pognała
Klacz i ogier wnet wrócili,
Na wyścigach konnych byli.

Tak zwierzęta rozmawiają

One też swój język mają.
To jest język zagrodowy
Kury, owcy czy też krowy.

Pytania do wiersza:

- Jakie zwierzęta występowały w wierszu?
- O czym rozmawiały zwierzęta?
- Czy zwierzęta rzeczywiście mogą ze sobą rozmawiać?
- Do czego służą wydawane przez nie odgłosy.

3. Powiedz co przedstawia obrazek, opowiedz o nim:

Pytania do ilustracji:

-Co widzisz na obrazku?,

-Co to za miejsce?,

-Po czym poznałeś, że jest to wieś?,

-Czy byłeś już na wsi ?,

- W jakim celu pojechałeś na wieś ?

- Jak czułeś się tam ?

- Czy lubisz wieś ? Dlaczego?

4.Odszukaj ślady zwierząt. Połącz je z odpowiednim zwierzątkiem.

Obejrzyj duży obrazek. Odszukaj na nim ślady zwierząt. Połącz obrazki zwierząt z ich śladami.

kot

indyk

kura

Przeczytaj z nauczycielem (lub samodzielnie) nazwy zwierząt. Odszukaj wśród naklejek ich zdjęcia. Naklej je pod odpowiednimi wyrazami.

Czy wiesz skąd mamy poszczególne produkty?

Połącz przedmioty z odpowiednimi zwierzętami.

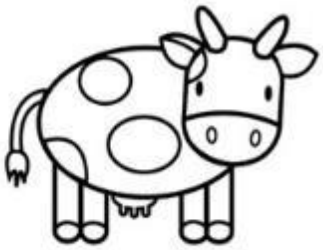

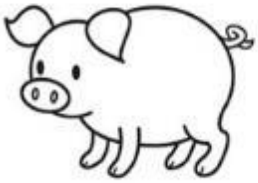

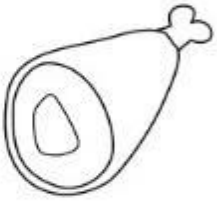

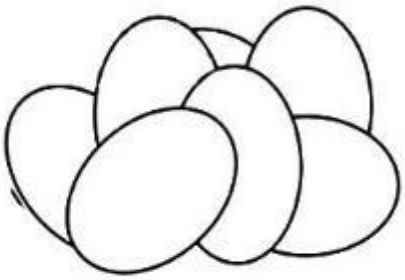

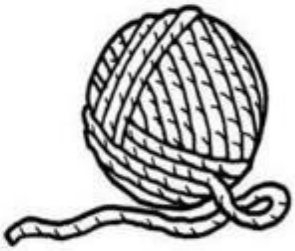

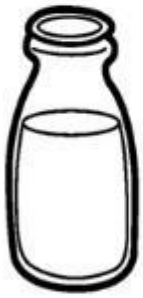

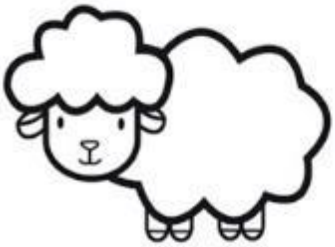

Przedszkolankowo.pl

5. Odgadnij o jakich zwierzątkach mowa:

Chodzi po podwórku,
Woła: „Kukuryku”,
On i jego przyjaciele,
Mieszkają w kurniku.
(kogut)

Bawię się w błocie
Krzyczę: „Kwiku, kwiku”.
Mieszkam w chlewiku ....
(świnia)

Często wołam: me, me, me.
Czy ktoś wełnę moją chce?
(owca)

Ciężko pracuję na wsi cały dzień.
Odpoczywam w stajni i nie
jestem leń.
(koń)

Gdaczę sobie: ko, ko, ko,
Na śniadanie dam ci jajko.
(kura)

Zawsze blisko krowy i ogonem
miele, każdy już odgadnie,
bo to przecież...(ciele)

Nad rzeczułką wartką,
kto to drepce z dziatwą?
Żółte nóżki ma.
Gę, gę, gę, gę, ga! ... (gęś)

Kryją się pod skrzydła,
Kiedy wroga zoczą. ... (kurczęta)

W każdej wsi jest taki budzik,
który co dzień budzi ludzi.
Budzik chodzi, łapką grzebie.
Choć nie czesze się, ma grzebień. ...(kogut)

Szybko biega, rży i parska.
Na śniadanie - owsa garstka.
Potem w stajni grzecznie stoi.
Czeka, aż go ktoś napoi.
Ty odważnie podejdź doń,
bo to jest po prostu ... (koń)

Żółte, puszyste piórka,
okrągłe, grube brzuszki,
oczka jak dwa paciorki
i płaskie krzywe nóżki. ...(kaczątko)

Nawet śpi w ostrogach
Ten rycerz podwórka.
Rankiem budzi ludzi ,
w dzień czuwa przy kurkach. ...(kogut)

Chodzi po podwórku-
Zawsze grzebień nosi,
Jest panem podwórka
i chlubą gosposi? ... (kogut)

Dzień 2. „Na polu”

1. .Posłuchaj bajki a następnie odpowiedz na pytania:

"Na wiejskim podwórku" bajka terapeutyczna Tatiany Jankiewicz

Za górami, za lasami, wśród złotych pól i zielonych traw, na pięknej polanie otoczonej dębami znajdowała się wioska, a na jej skraju małe podwórko, na którym mieszkały zwierzęta. Wśród mieszkańców były czarno-białe krówki, różowe świnki, brodate kózki, żółte kaczuszki, kurki, indyki i milutkie króliki. Życie tam płynęło spokojnie, a zwierzątka żyły w wielkiej przyjaźni. Całe dnie spędzały na zabawach, figlach i psotach. Były dla siebie miłe, dobre i uczynne, często mówiły proszę, przepraszam, dziękuję. Wszystkie zwierzęta bardzo się lubiły i pomagały sobie w trudnych chwilach. Zwierzątka dbały o swój wiejski ogródek, w którym rosły piękne, kolorowe kwiaty. Codziennie troszczyły się o nie, podlewały je, a one odwdzięczały się kolorami, jak tęcza i cudownym zapachem. I tak mijał dzień za dniem, miesiąc za miesiącem…
Pewnego dnia stało się coś strasznego. Na wiejskie podwórko wkradła się ZŁOŚĆ. Niespostrzeżenie zapanowała nad każdym mieszkańcem podwórka. Szeptała zwierzątkom niemiłe słówka, namawiała do kłótni. Od tego czasu na podwórku zapanował bałagan i hałas. Zwierzęta kłóciły się ze sobą – świnki wyzywały kózki, kaczki wyzywały kurki, a koniki podstawiały kopytka owieczkom i rżały ze śmiechu, gdy te przewracały się. Nie myślały o tym, że komuś może stać się krzywda. Zapominały o magicznych słowach. Nie potrafiły już bawić się razem, krzyczały na siebie, hałasowały i przestały uśmiechać się do siebie. Były dla siebie niemiłe, co bardzo cieszyło ZŁOŚĆ. Zwierzątka zapomniały również o swoim ogrodzie, o kwiatkach, pięknych jak tęcza, które powoli stawały się coraz brzydsze i już tak nie pachniały. Wieść o hałaśliwym i skłóconym podwórku rozniosła się po całym świecie i dotarła do dobrej, wiosennej wróżki, która postanowiła pomóc zwaśnionym zwierzętom. Zasmuciła się bardzo ujrzawszy ogródek pełen zwiędniętych kwiatów oraz wykrzywione od złości miny zwierzątek. Czarodziejka prosiła zwierzęta, by zmieniły swoje postępowanie, prosiła ZŁOŚĆ, by ta opuściła wiejskie podwórko i odeszła daleko ,daleko…ale ani zwierzątka, ani ZŁOŚĆ nie słuchały jej. Wtedy wróżka podarowała zwierzętom magiczne pudełko i poprosiła, by złapały w nie ZŁOŚĆ. Zwierzątka bardzo ucieszyły się z prezentu ,ponieważ były już bardzo zmęczone ciągłymi kłótniami. Gdy ZŁOŚĆ spała, złapały ją i włożyły do pudełka. W pudełku Złość zamieniła się w coś miłego i przyjemnego, w coś, co pozwoliło zwierzętom zrozumieć, że o wiele przyjemniejsze jest życie w zgodzie, gdzie nie ma hałasu, kłótni i gdzie panuje przyjaźń…
Na wiejskim podwórku znowu zapanował ład i porządek…

Pytania do bajki:

- O czym była ta historia?
- Gdzie mieszkały zwierzątka?
- O jakich zwierzątkach była mowa w bajce?
- Kto wkradł się na podwórko?
- Co uczyniła Złość?
- Jak zwierzątka zaczęły się zachowywać?
- Kto i w jaki sposób pomógł zwierzątkom?
- Jak zakończyła się ta historia?
- Czy i wam zdarza się słuchać złości?
- Jak z nią sobie można poradzić?

4. Porozcinaj obrazek wzdłuż linii i ułóż puzzle.

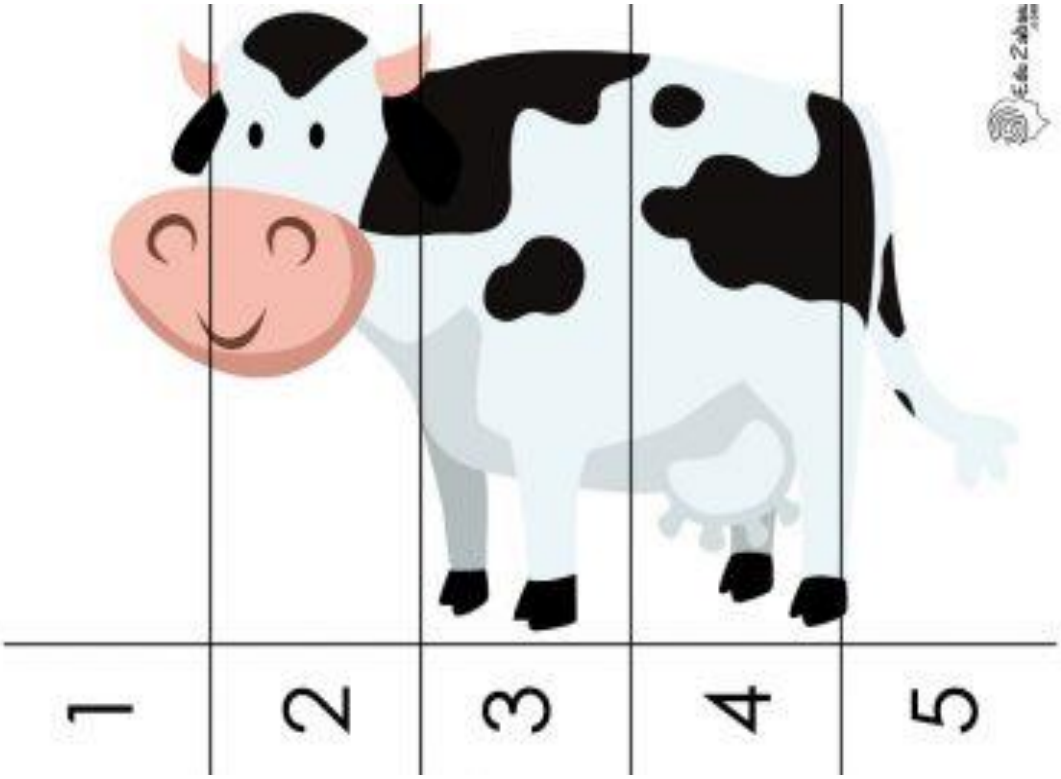

4.Praca plastyczna:

Takie zwierzątka możesz wykonać z papierowych talerzyków różnej wielkości. Możesz je pomalować, dokleić odpowiednie części z papieru kolorowego, ozdobić watą lub kawałkami materiału. Powodzenia!

5. Pokoloruj cyfrę 4 a następnie namaluj w okienku 4 kropki. Na dole odszukaj i zakreśl wszystkie cyfry 4.

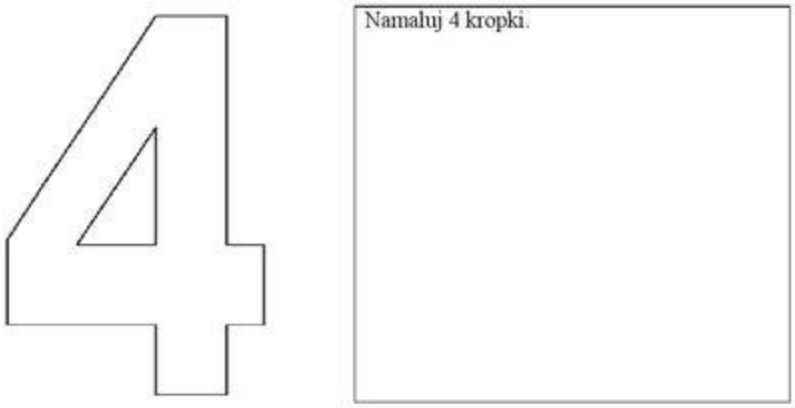

Zakreśl wszystkie cyfry 4.

1	4	1	3	1	4
2	3	2	4	4	2
4	1	3	1	5	3

Napisz cyfrę 4.

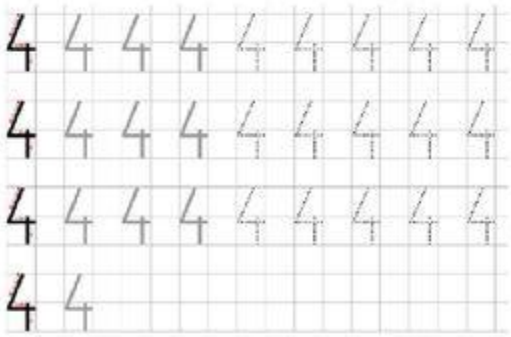

Pokoloruj 4 elementy.

Dzień 3. „Wiejskie produkty”

1. „W zagrodzie Małgosi"-bajka ortofoniczna E. Michałowskiej

Rodzic czyta pierwszą część wiersza, dziecko naśladuje odgłosy zwierząt:

Wieczorem w zagrodzie ciocia Małgosikażde zwierzątko o jedzenie prosi.
Piesek szczeka: Hau, hau, hau.
Kotek miauczy: Miau, miau, miau.
Kura gdacze: Kod, ko, dak.
Kaczka kwacze: Kwa, kwa, kwa.
Gąska gęga: Gę, gę, gę.
Ona też chce najeść się.
Owca beczy: Be, be, be.
Koza meczy: me, me, me.
Indor gulgocze: Gul, gul, gul.
Krowa ryczy: Mu, mu, mu.
Konik parska: Prr, prr, prr.
A pies warczy: Wrr, wrr, wrr.
I tak gra orkiestra ta gra,
aż Małgosia jeść im da.

2.Posłuchaj piosenki możesz zatańczyć z rodzicami, rodzeństwem.

Rolnik sam w dolinie
sł. i muz. tradycyje
https://www.youtube.com/watch?v=fnXMYTQehn4

Rolnik sam w dolinie, rolnik sam w dolinie.
Hejże, hejże, hejże ha, rolnik sam w dolinie. × 2
Rolnik bierze żonę, rolnik bierze żonę,
Hejże, hejże, hejże ha, rolnik bierze żonę. × 2
Żona bierze dziecko, żona bierze dziecko.
Hejże, hejże, hejże ha, żona bierze dziecko. × 2
Dziecko bierze nianię, dziecko bierze nianię.
Hejże, hejże, hejże ha, dziecko bierze nianię. × 2
Niania bierze kotka, niania bierze kotka.
Hejże, hejże, hejże ha, niania bierze kotka. × 2
Kotek bierze myszkę, kotek bierze myszkę.

Hejże, hejże, hejże ha, kotek bierze myszkę. × 2

Myszka bierze serek, myszka bierze serek.
Hejże, hejże, hejże ha, myszka bierze serek. × 2
Ser zostaje w kole, bo nie umiał w szkole
Tabliczki mnożenia, ani podzielenia. × 2

Pokoloruj krowę i tylko te produkty, które mamy dzięki niej.

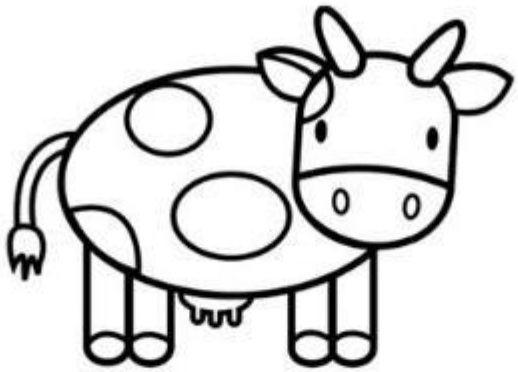

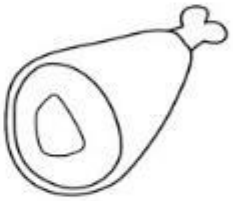

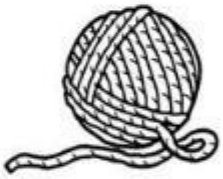

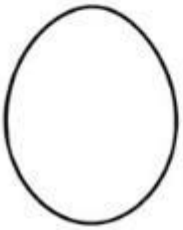

Przedszkolankowo.pl

Zwierzątka pogubiły własne cienie. Pomóż im je odnaleźć.
Połącz linią zwierzątko z jego cieniem.

ciążaporód.pl mamacafe babyonline.pl polki.pl

Dzień 4. „Przygotowania do Świąt”

1.Posłuchaj opowiadania a następnie odpowiedz na pytania:

„Bajeczka wielkanocna” Agnieszka Galica

Wiosenne słońce tak długo łaskotało promykami gałązki wierzby, aż zaspane wierzbowe Kotki zaczęły wychylać się z pączków. − Jeszcze chwilkę – mruczały wierzbowe Kotki – daj nam jeszcze pospać, dlaczego musimy wstawać? A słońce suszyło im futerka, czesało grzywki i mówiło: − Tak to już jest, że wy musicie być pierwsze, bo za parę dni Wielkanoc, a ja mam jeszcze tyle roboty. Gdy na gałęziach siedziało już całe stadko puszystych Kotków, Słońce powędrowało dalej. Postukało złotym palcem w skorupkę jajka – puk-puk i przygrzewało mocno. − Stuk-stuk – zastukało coś w środku jajka i po chwili z pękniętej skorupki wygramolił się malutki, żółty Kurczaczek. Słońce wysuszyło mu piórka, na głowie uczesało mały czubek i przewiązało czerwoną kokardką. − Najwyższy czas – powiedziało – to dopiero byłoby wstyd, gdyby Kurczątko nie zdążyło na Wielkanoc. Teraz Słońce zaczęło rozglądać się dookoła po łące, przeczesywało promykami świeżą trawę, aż w bruździe pod lasem znalazło śpiącego Zajączka. Złapało go za uszy i wyciągnęło na łąkę.

− Już czas, Wielkanoc za pasem – odpowiedziało Słońce – a co to by były za święta bez wielkanocnego Zajączka? Popilnuj Kurczaczka, jest jeszcze bardzo malutki, a ja pójdę obudzić jeszcze kogoś. − Kogo? Kogo? – dopytywał się Zajączek, kicając po łące. − Kogo? Kogo? – popiskiwało Kurczątko, starając się nie zgubić w trawie. − Kogo? Kogo? – szumiały rozbudzone wierzbowe Kotki. A Słońce wędrowało po niebie i rozglądało się dokoła, aż zanurzyło złote ręce w stogu siana i zaczęło z kimś rozmawiać. − Wstawaj śpioszku – mówiło – baś, baś, już czas, baś, baś. A to „coś” odpowiedziało mu głosem dzwoneczka : dzeń-dzeń, dzeń-dzeń. Zajączek z Kurczątkiem wyciągali z ciekawości szyje, a wierzbowe Kotki pierwsze zobaczyły, że to „coś” ma śliczny biały kożuszek i jest bardzo małe. Co to? Co to? – pytał Zajączek. − Dlaczego tak dzwoni? – piszczał Kurczaczek. I wtedy Słońce przyprowadziło do nich małego Baranka ze złotym dzwonkiem na szyi. − To już święta, święta, święta – szumiały wierzbowe Kotki, a Słońce głaskało wszystkich promykami, nucąc taką piosenkę:

W Wielkanocny poranek Dzwoni dzwonkiem Baranek,

A Kurczątko z Zającem Podskakują na łące.

Wielkanocne Kotki, Robiąc miny słodkie,

Już wyjrzały z pączka, Siedzą na gałązkach.

Kiedy będzie Wielkanoc Wierzbę pytają.

Pytania do wysłuchanego opowiadania:

-Kogo najpierw obudziło słońce?

-Kto był drugi? Kto trzeci?

-Dlaczego słońce budziło bazie, kurczaczka, zajączka i baranka?

-Jakie święta zbliżają się do nas wielkimi krokami?

-Jak przygotowujemy się do świąt Wielkanocnych?

-Jakie znacie tradycje świąt Wielkanocnych?

2 .Wpisz pasującą literkę nad odpowiednią pisanką i odczytaj hasło.

PISANKOWY SZYFR

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M

N	O	P	R	S	T	U	W	Y	Z	Ę	Ś	Ą

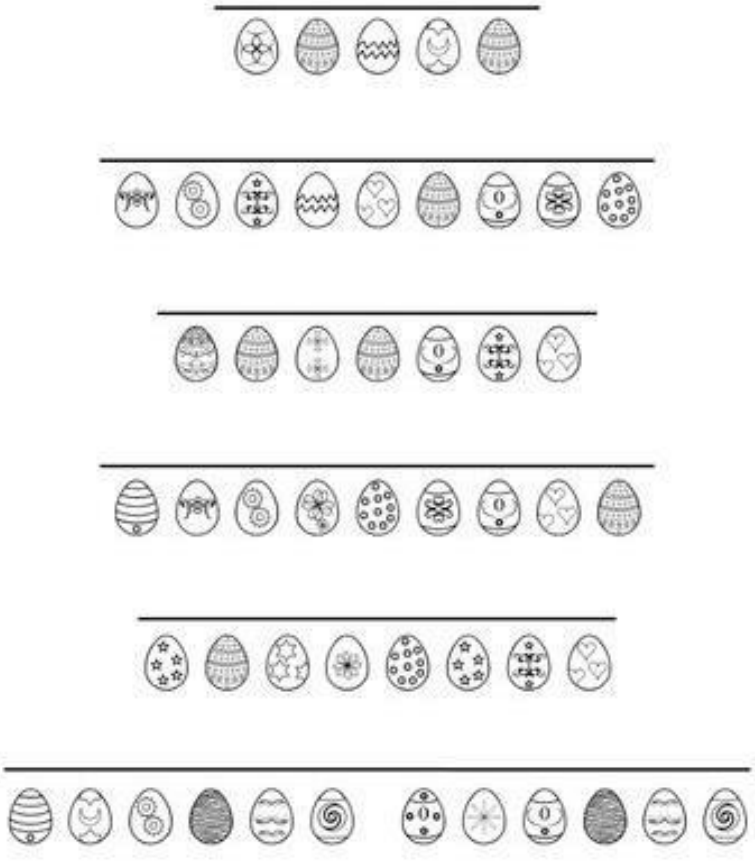

NAUCZYCIELSKIE ZACISZE

Policz pisanki. www.nauczycielskiezacisze.pl

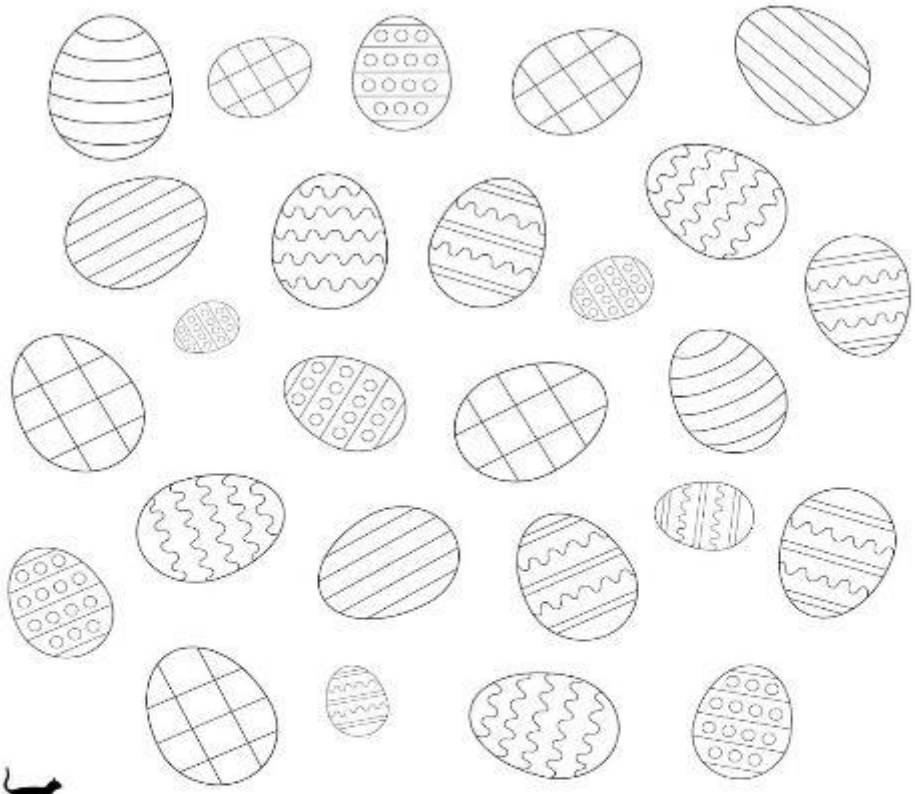

NAUCZYCIELSKIE ZACISZE

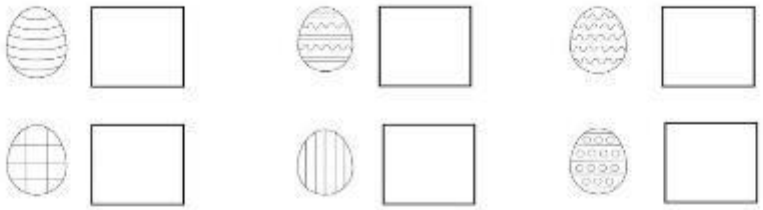

Praca plastyczna

W pierwszym etapie przygotowywania pisanki wielkanocnej z papieru będą nam potrzebne stare gazety, nadmuchany balon szczelnie zawiązany sznurkiem (wtedy po jego ściągnięciu balon można wykorzystać ponownie), klej z mąki i wody, oraz ewentualnie szeroki pędzel, który dzieciom ułatwia smarowanie pasków gazety klejem. Przyda się też stabilne naczynie, garnek lub szklana miska, na którym opierać się będzie oklejany gazetami balon. Dzięki temu nie będzie on uciekał dziecku po całym stole, co jest dość denerwujące dla wszystkich. Ewentualnie podkładka, aby nie brudzić stołu.

Gazety rwiemy z dziećmi na paski (zawsze w jedną stronę znacznie łatwiej się drą, zazwyczaj jest to w poprzek gazety). Dodatkowe ćwiczenie poprawiające sprawność manualną dzieci.

Paski można moczyć w kleju, zsuwając palcami jego nadmiar, bądź smarować klejem przy pomocy pędzla.

Balon musi zostać owinięty kilkoma warstwami takich pasków, żeby nie był zbyt miękki.

Po wyschnięciu gazet, co może zająć kolejnych kilka dni, wypuszczamy z balona powietrze i zaklejamy otwór.

Jeśli jajko nie ma wisieć, można szybko zakleić dziurkę kawałkami gazet i klejem do papieru. Jeśli jednak ma to być wisząca dekoracja wielkanocna, to właśnie na tym etapie mocujemy sznurek do jajka.

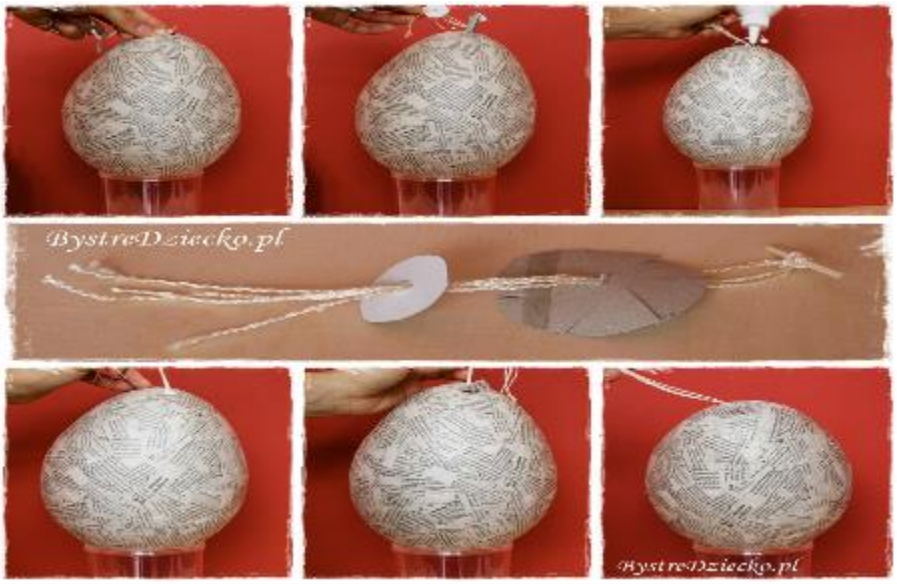

Mocowanie sznurka do pisanki

Do zamocowania sznurka potrzebna będzie blokada, która uniemożliwi jego wysunięcie się z jajka. W naszym przypadku jest to kawałek zapałki zawiązany w połowie sznurka.

Przed malowaniem jajka w kolorze, warto pomalować gazety na biało zakrywając druk. Ten krok sprawdzi się szczególnie wtedy, gdy nasza papierowa pisanka ma zostać pomalowana na jasne kolory.
Czas na malowanie w kolorze - czyli najbardziej twórczy etap naszej wielkanocnej zabawy plastycznej dla dzieci. Narysowanie pasków można ułatwić sobie odrysowując pierwsze okręgi od garnka lub miski - oczywiście, jeśli pisanka ma być w paski.
Jakie farby wykorzystać do malowania? Nam najlepiej sprawdzają się akrylowe.

Dzień 5. „Wielkanocne tradycje”

1. „Wielkanoc u języczka”– zabawa rozwijająca aparat mowy. W czasie, gdy rodzic czyta bajeczkę, dziecko wykonuje ćwiczenia usprawniające narządy mowy.

Wielkanoc u języczka

Zbliża się Wielkanoc. Trwają przygotowania do świąt. Pan Języczek postanawia upiec ciasto. Najpierw do miski (dziecko robi z języka „miskę” – przód i boki języka unoszą tak, by na środku powstało wgłębienie) wsypuje mąkę i cukier, dodaje masło (wysuwa język z buzi, a potem go chowa, przesuwając po górnej wardze, górnych zębach i podniebieniu). Następnie rozbija jaja (otwiera szeroko buzie, kilkakrotnie uderza czubkiem języka w jedno miejsce na podniebieniu). Wszystkie składniki miesza (obraca językiem w buzi w prawo i w lewo) i mocno uciera. Ciasto już się upiekło. Pan Języczek właśnie je ozdabia – polewa czekoladą (przesuwa czubkiem języka po podniebieniu w przód, w tył i w bok), obsypuje rodzynkami i orzechami (dotyka językiem każdego zęba najpierw na górze, a potem na dole). Pan Języczek robi sałatkę warzywną. Kroi warzywa (wysuwa język z buzi i szybko nim porusza w kierunku nosa i brody), dodaje majonez, miesza, a potem próbuje. Sałatka jest pyszna (oblizuje wargi ruchem okrężnym). Następnie pan Języczek maluje jaja – powoli wkłada je do kubeczków z barwnikami (przesuwa język po górnej wardze, górnych zębach i podniebieniu). Wyciąga pomalowane i dmucha, żeby szybciej wyschły (wdycha powietrze nosem, wydycha buzią). Potem rysuje na jajach wzorki – kropki (dotyka językiem różnych miejsc na podniebieniu) i kółka (oblizuje wargi ruchem okrężnym). Zaplata jeszcze koszyczek wielkanocny (kilkakrotnie dotyka językiem górnej wargi, prawego kącika ust, dolnej wargi i lewego kącika ust) i już wszystko do świąt przygotowane. Cieszy się pan Języczek (uśmiecha się szeroko, nie pokazując zębów), bo może już świętować.

2. Zabawa w rymowanki. Z pomocą rodzica lub samodzielnie odczytaj wyrazy w pisankach i rymuj zgodnie z rysunkiem w jajku.

Znajdź drogę przez labirynt.
Narysuj w koszyku, tyle pisanek, ile zebrałeś po drodze.

3. Wpisz litery w odpowiednie okienka i odczytaj hasło.

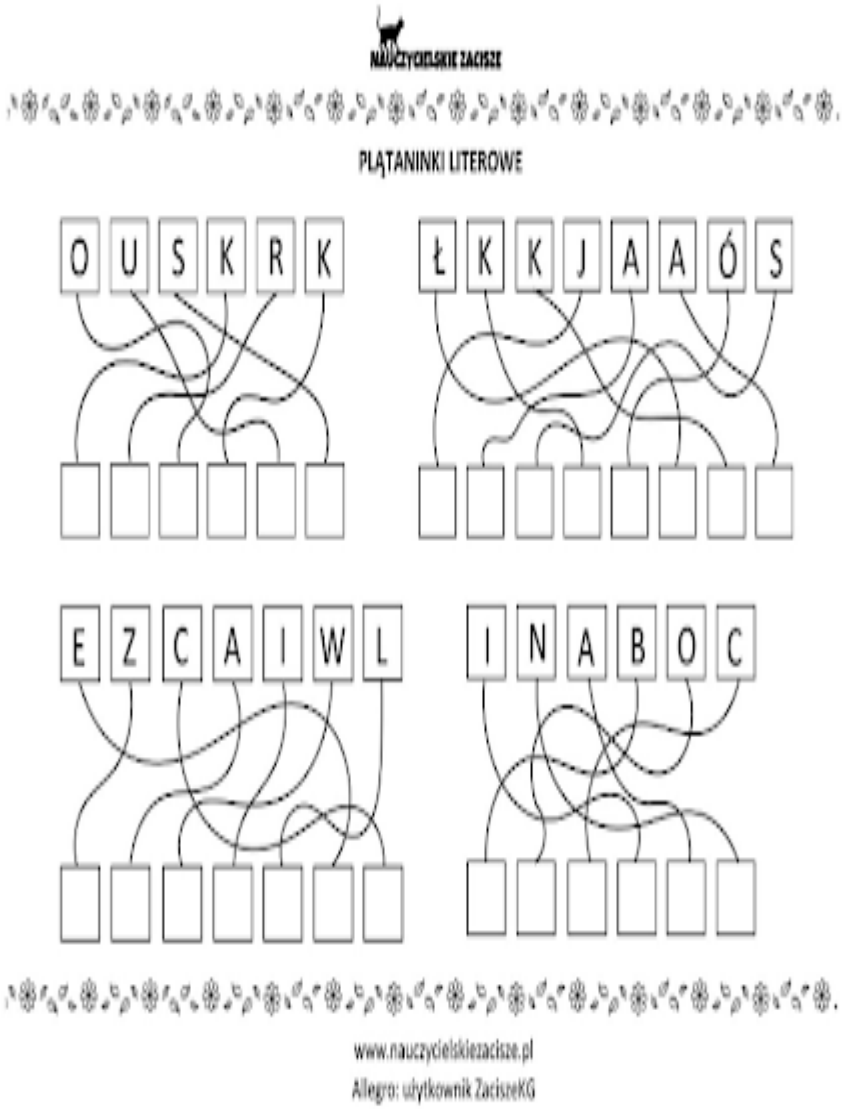

4. Wykonaj zadania:

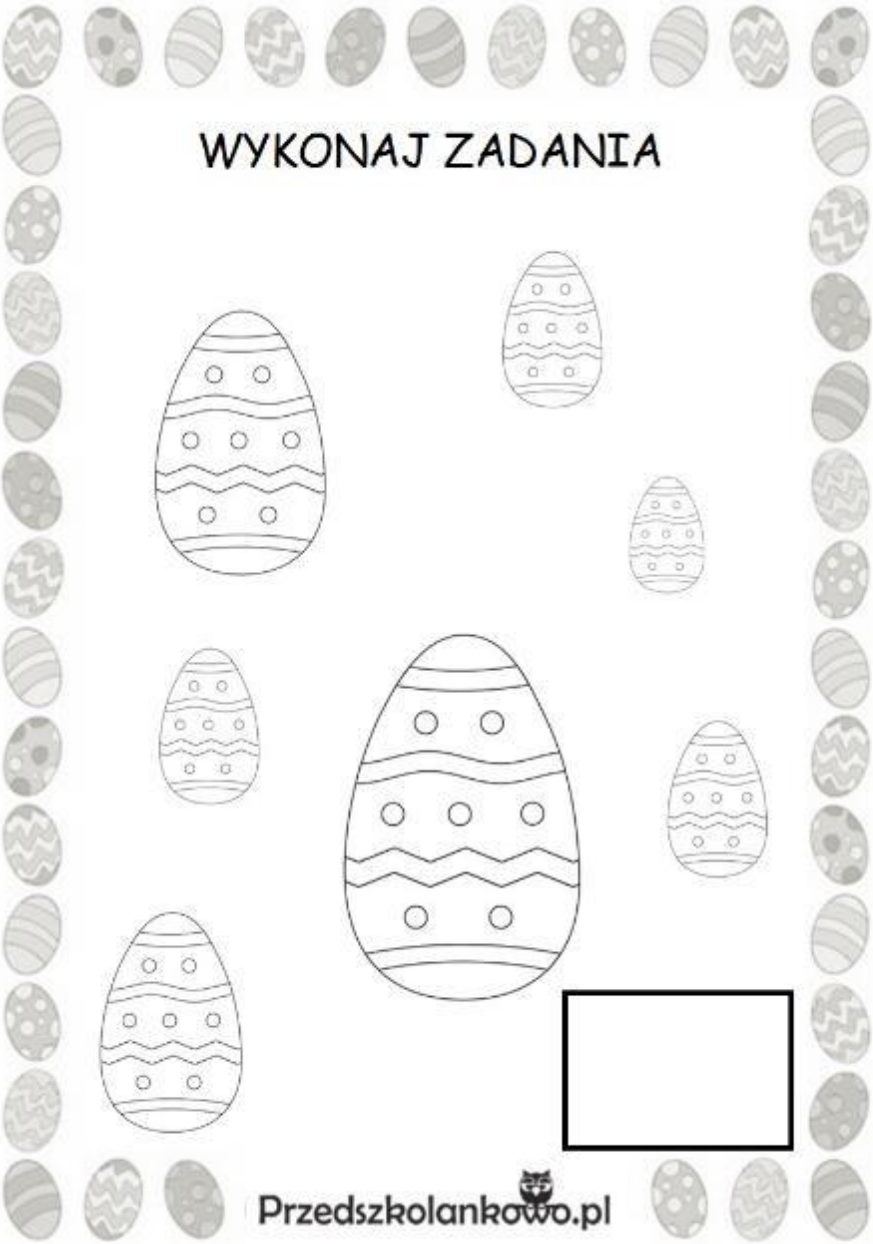

ZADANIA:

1. Policz pisanki.

2.W okienku na dole narysuj tle kresek, ile jest pisanek.

3. Czerwoną kredką otocz w pętlę największą pisankę.

4. Zielną kredką otocz w pętlę najmniejszą pisankę.

5.Pozostałe pisanki pokoloruj na dowolny kolor.

Opracowały i przygotowały
mgr Renata Czeleń i mgr Katarzyna Łuczka

Mamy nadzieję , że propozycje zabaw umilą Wam ten dłuuuugi czas bez kolegów, podwórka i oczywiście naszego przedszkola.

Chciałybyśmy zachęcić Was do podzielenia się Waszą opinią czy te zabawy Wam się podobają. możecie również wysyłać zdjęcia, jak bawicie się lub efekty prac plastycznych umieścimy je na stronie naszej grupy.

Opinie wysyłajcie na nasze adresy e-mail rczelen@spp3.sanok.pl kluczka@spp3.sanok.pl

Pozdrawiamy i przypominamy **Zostań w domu**.